

[Gideon.]

skal aftage deres sukkerimport fra de eksportlande, som er medlemmer, er blevet forøget, hvorfor det for et udenforstående land vil blive vanskeligere at komme af med sukkeret på det fremmede marked. Dette er naturligvis betragtninger, som må tillægges væsentlig betydning. Hertil kommer yderligere, at Sverige og Norge ganske vist ligesom sidst ikke har tiltrådt konventionen, men at det ikke kan tillægges så stor betydning, at de nu står udenfor, som det kunne i 1953, idet vi nu overhovedet ikke eksporterer noget til Sverige og vor eksport til de andre skandinaviske lande er meget begrænset, medens på den anden side 4 vigtige importlande har tilsluttet sig konventionen.

Endelig kommer det også ind i billedet, som den foregående ærede taler nævnte, at den eksportkvota, der er tilstået Danmark, og som normalt skal udgøre 75 000 t om året, svarer til gennemsnittet af de senere års eksport herhjemme og vel må antages at ligge omkring de afsætningsmuligheder, der kan forventes at komme til at foreligge i de kommende år. Det ville jo være rart, om vi så samtidig havde været garanteret denne eksport; men det er desværre ikke tilfældet. Vi må nøjes med den trøst, at vi på linje med de vigtigste eksportlande vil komme til at høre til de lande, fra hvilke de deltagende importlande er forpligtet til fortrinsvis at købe deres sukker.

Når man tager alt det i betragtning, som jeg her har nævnt, tror jeg, at overvejelserne må føre til, at vi denne gang bør gå ind for ratifikation af konventionen. Imidlertid kan det vist ikke nægtes, at der er adskillige momenter af betydning for bedømmelsen, som det vil være ønskeligt at få nærmere belyst. For øvrigt kunne jeg have lyst til at spørge, hvorledes det stiller sig med sukkerfabrikkerne og sukkerroedyrkerne. Da vi, så vidt jeg erindrer en gang i februar måned, fik sagen forelagt i sukkerudvalget, skete det på grundlag af et notat, hvoraf det fremgik, at sagen havde været drøftet med

dem, men deraf følger ikke, at de har tiltrådt, at konventionen ratificeres. Jeg synes, det må have en vis betydning, og jeg vil derfor stille spørgsmål herom — jeg ved ikke, om det er den højtærede statsminister eller måske snarere den højtærede handelsminister, der kan give disse oplysninger. I det hele taget finder jeg, at der er forskellige spørgsmål, som vi må have nærmere undersøgt, og jeg vil derfor mene, at vi skal have en kortvarig udvalgsbehandling.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling i dette udvalg, og jeg kan også føje til, at denne udvalgsbehandling ikke behøver at blive så langvarig, at vi ikke kan nå at få konventionen godkendt inden den 1. juni.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Efter den meget indgående redegørelse, som ikke mindst den sidste ærede ordfører er fremkommet med, kan jeg nøjes med at anbefale forslaget til vedtagelse.

Axel Sørensen: Jeg skal meget kort på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks tiltrædelse af den internationale sukkeroverenskomst.

Vort land har jo i de senere år rationaliseret sin sukkerfremstilling, og når denne skal udnyttes, bliver et ikke uvæsentligt kvantum til rådighed for eksport. Af det foreliggende forslag fremgår det, at Danmark ved tiltrædelse af konventionen meddeles en basiskvota på 72 000 tons hvidt sukker; det svarer cirka til, hvad vi har til rådighed til eksport. Da verdens importlande henvender sig til den internationale sukkersammenslutning om køb, er det af betydning, at Danmark er medlem, for at vi kan afsætte vor overskudsproduktion; det har også stor interesse for os at medvirke til en stabilisering af afsætningsvilkårene på verdensmarkedet for at undgå de store prissvingninger, ligesom vor stilling over for de nordiske lande med hensyn til ratifikationen nu er lidt anderledes,